

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 48
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Ἡ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ποσας λαμπρας και χαρμολουνους αναμνησεις ανακαλει εις τον νοον ημων των νεωτερων Ἑλληνων η 25 Μαρτίου! Ἡμερα χαρῆς και ἀγαλλιῶσεως διὰ πάντας τοὺς χριστιανούς, διότι κατ' αὐτὴν εὐηγγελισθῆ ἡ τῆς ἀνθρωπότητος σωτηρία, εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶνε ἡμερα ἀπολυτρώσεως οὐ μόνον τῆς πνευματικῆς, ἀλλὰ και τῆς σωματικῆς. Κατ' αὐτὴν ἐστράζομεν οὐ μόνον τὸ χαῖρε τοῦ Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν, οὐ μόνον τὴν ἀπολυτρώσιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ και τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ ζυγοῦ δεινοτάτου και ἀφορήτου, ἀπὸ δουλείας 400 ἐτῶν. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ ἕως τότε νεκρὰ κοιμιζομένη και ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῶν ζώντων διαγραφείσα Ἑλλάς και μόνον ἐν τῇ ἀναμνήσει τῶν ἐνδόξων προγόνων ζῶσα, ἀποσεισασα τὸν βαρὺν και δεινότατον ὕπνον τῆς δουλείας ἀνέστη και ἐδείξεν εἰς τὸν κόσμον σύμπαντα, ὅτι ὁ θάνατος αὐτῆς ἦτο ἀπλή τις νεκροφάνεια. Καὶ τῷ ὄντι, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅτε ἐπνευσεν εἰς αὐτὴν ἡ φυσικῶς αὔρα και ἐξωογόνησε τὰ νεκρὰ αὐτῆς μέλη και ἀμέσως ὡς γίγας ἀνέστη και ἐξέπληξε τὸν κόσμον διὰ τῶν μεγάλων και ἡρώϊκων αὐτῆς ἔργων.

Ναι, οἱ Ἕλληνες μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐθεωροῦμεθα νεκροὶ, ὅσα ἀνευ σαρκῶν και νεύρων. Εἰς τὰ ὅσα ταῦτα τὰ ξηρὰ και ἀδύνατα, ὁ παντοδύναμος ἐνεργήσασε ζῶν και ἐγένετο τὸ εἰρημένον ἐν τῷ Ἰεζεκιήλ.

«Τὰ ὅσα τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε πλέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις, ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς πνεῦμα ζωῆς και δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα και ἀρτήξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα και ἐκτενῆ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα και δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς και ζήσεσθε και γνώσεσθε διότι ἐγὼ εἰμι Κύριος» (Ἰεζ. λζ', 4, 7.)

Και ἰδοὺ ἐκ τῶν ὀστέων τούτων σαρκωθέντων και

νευρωθέντων και τὴν φυσικῶν αὔραν λαβόντων ἐξῆλθεν ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος

Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
και σὰν πρῶτ' ἀνδρειωμένη.

Ἄν ἡμεῖς οἱ νεώτεροι ἐγνωρίζομεν τὴν μεγίστην σπουδαιότητα τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀν ἀπεδίδομεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀξίαν, ἣν κέκτηται, ἀν συνησθάνομεθα και ἐμελετῶμεν τοὺς ἀγῶνας και τὰ ἐπὶ ἐννεα ὄλους ἐνιαυτοὺς δεινοπαθήματα τῶν πατέρων τοῦ 1821, ὧ, βεβαίως δὲ προσηγορούμεν αὐτὴν και δὲ προσεσφαινοῦμεν μετὰ πολλῶ μείζονος χαρᾶς, μετὰ πολλῶ ἐνθεροτέρων ἀναμνήσεων ἢ ὡς ἐχαιρέτισαν οἱ Ὀθηβαῖοι τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν εἶδον ἀπομακρυνθέντας τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν.

Ἄκτις ἀελίου τὸ κάλλιστον ἑπταπύλω φανεῖν
Θήβα τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθησ πατ' ὧ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον
χρυσέων ὑπὲρ ῥεσθρων μολοῦσα.

Και δὲν ἠρέσθησαν μόνον νὰ προσηγορεύωσι τὸ λαμπρὸν τῆς ἡμέρας ἄστρον, ἀλλὰ και τοὺς θεοὺς νὰ εὐχαριστήσωσιν ἐνόμισαν πρέπον και ὅσιον·

Θεῶν δὲ ναοὶς χοροὶς
παννυχίοις πάντας ἐπέλωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλελήθων
Βάχχιος ἄρχοι.

Και οἱ μὲν Ὀθηβαῖοι ἀπαλλαγέντες στρατοῦ οὐχὶ ἀλοφύλου οὐδὲ καταστρεπτικοῦ ἔκριναν καλὸν οὕτω νὰ ἐορτάσωσι τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡμεῖς δὲ ἀπαλλαγέντες πολεμίων δεινοτάτων και βαρβαρωτάτων, πολεμίων ἀγρίων και καταστρεπτικωτάτων, πολεμίων και δηλωσάντων και δεκατισάντων τὴν ὠραίαν ἡμῶν πατρίδα, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τοὺς ἐνναετείς ἀγῶνας, μετὰ πόσης χαρᾶς και εὐγνώμονος διαθέσεως ἀφείλομεν νὰ προσηγορεύωμεν τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας ταύτης και νὰ δοξάζωμεν τὸν Σωτῆρα τῆς Ἑλλάδος, ἄδοντες εἰς αὐτὸν ἄσμα ὅμοιον πρὸς τὸ ἄσμα, ὅπερ οἱ Ἰσραηλιταὶ

ἔφαλλον μετὰ τὸν καταποντισμὸν τῶν Αἰγυπτίων ἐν τοῖς ὕδασι τῆς Ἐρυθρᾶς.

« Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδίδασται

» Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδίδασται ἐν ἰσχύϊ,
» ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς.

» Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι ;
» Δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν [τέρατα].

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶνε ἀνάμνησις τῶν ἐνδόξων καὶ θαυμασιῶν, ἅπερ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῇ πανσθενεῖ τοῦ Ὑψίστου δυνάμει, εἰς τὸν ἀνῆκει ἡ δόξα καὶ ὁ ἐπαινος.

« Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου, ὁς δόξαν ».

Ἐάν, ὡς προσέπομεν, εἴχομεν ἀκριβῆ συναίσθησιν τῆς ἱερᾶς καὶ ἐνδόξου ταύτης ἡμέρας, τῆς 25 Μαρτίου, εἴαν ἐγνωρίζομεν ὅτι ὅ,τι ἐσμὲν καὶ ὅ,τι ἔχομεν ὀφείλομεν τὸ πρῶτον εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἶτα εἰς τοὺς ἀνδράς τοῦ 1821, εἴαν ἐγνωρίζομεν διὰ πόσων θυσιῶν καὶ αἱμάτων ἐλάβομεν μικρὸν μέρος γῆς, καὶ ὅτι ἀπέκειτο ἡμῖν ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου τῶν πατέρων ἡμῶν, δὲν θὰ ἐλησμονοῦμεν τὸν ὄρκον αὐτῶν καὶ τὰ νῦν ἡ Ἑλλάς θὰ ἐξεστεινέτο ἀπὸ τοῦ ταινάρου μέχρι τοῦ Αἴμου. Τὰ νῦν ἡ Ἑλλάς δὲν θ' ἀνέμενε τῶν Δυνάμεων τὰς ἀποράσεις, ἀλλ' αὕτη θὰ ἐλάμβανεν ὅ,τι ἀνῆκεν αὐτῇ. Καὶ ὅμως καὶ σήμερον ἀκόμη, ἀν ἐγερωθῶμεν ἀπὸ τοῦ καταλαθόντος πάντας ἡμᾶς ληθάργου, εἶνε δυνατόν, εἶνε δυνατόν νὰ πράξωμέν τι γενναῖον καὶ νεανικόν. Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν ἐν ὄψει τὰ ἐξῆς φιλοπατριδῶς καὶ ἀγωνιστοῦ ποιητοῦ.

« Ὁ ἀγὼν δὲν ἐπεράνη,
μὴ δεχθῆτε ἥθη ξένα
τῆς ἐλευθερίας τ' ἀνθη
εἶνε δῶρα τοῦ Θεοῦ
ποῦ αὐξάνουν φυτευμένα
εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ λαοῦ. »

« Ὅταν δ' ἀφώμεν τὰ ἥθη τὰ ξένα καὶ ἐναγκαλισθώμεν τὰ ἥθη τὰ ἁγὰ καὶ γενναῖα τῶν προγόνων καὶ πατέρων ἡμῶν, τότε καὶ μόνον ἐλπὶς εἶνε νὰ ἐξέλθῃ καὶ πάλιν ἡ ἐλευθερία καὶ νὰ ψάλωμεν ἐπι μίαν φορὰν.

« Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
» τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά
» καὶ σὺν πρῶτ' ἀνδρειωμένη
» χαῖρ' ὦ χαῖρ' ἐλευθερίᾳ. »

ΣΤΑΦΙΔΑΣ ΕΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ

Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν μεγαλοκτηματίας τις τῆς Καλιφορνίας ἐφύτευσε σταφίδας ἐκ τοῦ εἶδους τοῦ «Μοσχάτου τῆς Ἀλεξανδρείας». Ἐκτοτε ἐφυτεύθησαν 200,000 ῥίζαι, καὶ παρήχθησαν ἐσχάτως 40,000 λίτραι ξηρᾶς σταφίδος, ὁμοίας πρὸς τὴν τῆς Μαλάγας, πωληθεῖσαι πᾶσαι ἐν Νέα Ὑόρκῃ καὶ Βοστόνῃ. Αἱ Ἠνωμ. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καταναλίσκουσιν ἐ-

τησίως τὸ ἡμισυ τῆς ἐν Μαλάγᾳ παραγομένης σταφίδος ἤτοι ποσὸν ἴσον πρὸς 11,250,000 λίτρας.

Ἐάν ἡ καλλιέργεια τῆς σταφίδος ἐκταθῇ ἐν Καλιφορνίᾳ βεβαίως θέλομεν ὑποστῆ ἡμεῖς οἱ ἐν Ἑλλάδι μεγάλην ζημίαν. Διότι νὰ μὲν τὸ εἶδος τὸ φυτευθὲν δὲν εἶναι ἡ κορινθιακὴ σταφὶς ἀλλὰ καὶ αὕτη ἴσως βραδύτερον φυτευθῇ καὶ εὐδοκιμήσῃ. Ἐάν μέγισται ἐκτάσεις αἱ ἀναμένουσαι καλλιέργειαν ἐν Καλιφορνίᾳ πληρωθῶσι διὰ κλημάτων τότε ἡ σταφὶς θέλει καταστῆ τὸ εὐθηνότερον τῶν προϊόντων. Τὸ δὲ ἐπιχειρηματικὸν τῶν Ἀμερικανῶν ἴσως προσῆ μέχρις εἰσαγωγῆς σταφίδος καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Τὸ προστατευτικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον τασούτων ψέγουσιν οἱ τῆς ἐλευθερίας ἐμπορίας ὁπαδοί, ἔφερε μετὰξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὴν φύτευσιν τῆς σταφίδος ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ ἀμερικανικὴ κυβερνήσις ἔχει φέρων 15 λεπτῶν ἐπὶ ἐκάστης λίτρας σταφίδος. Ὁ φόρος οὗτος καθίστησι τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προϊόντος τούτου δυσχερῆ. Ἐντεῦθεν οἱ ἐγγύριοι κτηματῖαι ἐπεδύθησαν καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ προϊόντος τὸ ὁποῖον τρέφει τὸν ἡμισυ προϋπολογισμὸν τοῦ ἡμετέρου κράτους.

Ἡ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ

Ὁ εὐτυχὴς ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀναγεννήσεως, καὶ ἀνῆκει εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Μετανοίας, ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ σχολῇ τῆς Ὑποταγῆς, καὶ διαμένει ἐν τῇ πόλει τῆς Ἐπιμονῆς. Ἐργάζεται τὴν τέχνην τῆς Φιλοπονίας ἀν καὶ ἔχη μεγάλην περιουσίαν ἐν τῇ πόλει τῆς Χριστιανικῆς Αὐταρκειᾶς. Ἐνδύεται τὴν ἀπλὴν ἐνδυμασίαν τῆς Ταπεινότητος καὶ συχάζει εἰς τὴν παιδιὰ τῆς Ἀπλότητος. Λαμβάνει τὸ πρόγευμα καὶ τὸν δείπνον του εἰς τὴν Πνευματικὴν Προσευχὴν καὶ ἡ τροφή αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἐκτέλεσις τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Οὕτω λοιπὸν ζῆ εὐτυχὴς ἔχων ὡς φίλους τὴν Εὐαγγελικὴν Ὑποταγὴν, τὴν Ἀγιάζουσαν χάριν καὶ τὴν Ταπεινοφροσύνην. Φέρει δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τὸν τράχηλον, τὴν Ματαιότητα ὑπὸ τοὺς πόδας καὶ τὸν Στέφανον τῆς δόξης ἐνώπιόν του. Εὐτυχὴς ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποῖου ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος.

Τὸ ἐν Μαδαγασκάρ ἱεραποστολικὸν ἔργον ἔχει δύο χριστιανικὰς ἐπιτροπὰς ἐπιτοπίους. Ἡ μία τούτων ἔχει ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῆς 910 ἐνορίας, 344 ἐνοτοπίους ποιμένας, 107 εὐαγγελιστάς, 3,036 ἐνοτοπίους ἱεροκήρυκας, 67,010 μέλη τῆς ἐκκλησίας, 219,709 ὁπαδοὺς καὶ 17,607 ἐρήθους δυνάμενους ν' ἀναγινώσκωσιν.

Ἐχει πρὸς τούτους καὶ 657 σχολεῖα ἐν οἷς φοιτοῦσι 37,412 μαθηταὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ ὅμως πρὸ ὀλίγων ἐτῶν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἦσαν ἄγριοι εἰδωλολάτραι.

Ἐνῶ παρ' ἡμῖν παραγγωνίζεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ τινὲς τῶν λογίων προσδοκῶσι τὴν περῶσιν καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, αὕτη μεταβάλλει τοὺς ἀγρίους εἰς

ΔΙΗΓΗΜΑ

[ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ.]

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ἤΤΟΙ

Ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Ἡ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὁ Δικ καὶ τὰ μῆλα.

Ὀλίγοι παῖδες ἐκ τῶν μελλόντων ν' ἀναγνώσωσι τὸ διήγημα τοῦτο πιθανῶς θὰ δυνηθῶσι νὰ σχηματίσωσιν ἰδέαν τινα τῆς ἐλεεινότητος τῆς κατοικίας ἐν ἣ ἔξει ὁ μικρὸς Δικ Νάσω, ὁ υἱὸς τοῦ ῥακοσυλλέκτου. Ὑπάρχουσιν οἰκίαι καὶ δωμάτια ἐν τισὶ τῶν ἀποκεντρῶν ὁδῶν τοῦ Λονδίνου ἐν οἷς ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδες συναγελάζονται σχεδὸν ὡς κτήνη, καταγῶγια ἀνοσιουργίας καὶ ἀθλιότητος, ἐν οἷς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ οὐδέποτε ἀκούεται πλην ἐν τῇ ἐκφωνήσει φοβερῶν ὄρκων καὶ βλασφημιῶν. Τοιαύτη ἦτον ἡ Αὐλὴ τοῦ Ῥόαν, τόπος ὅστις ἀδιακόπως παρεῖχε πράγματα τῇ ἀστυνομίᾳ, καὶ πολλὰς καὶ δεινάς ἐνοχλήσεις ἐν τῇ ἐκτελεσί τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Αἱ οἰκίαι ἐνοικιάζοντο κατὰ δωμάτια ἐξ ὧν τὰ ὑψηλότερα κείμενα ἦσαν καὶ τὰ ὑγιέστερα, ὡς ἔχοντα ὀλίγον πλεῖστον φῶς καὶ ἀέρα τῶν ἄλλων· ἀλλὰ τὰ ὑπόγεια ἐστεροῦντο σχεδὸν ἀμφοτέρων τῶν κοινῶν τούτων τοῦ βίου ἀπολαύσεων, κατακείμενα λίαν βαθύτερον τῆς ἐπιφανείας τῆς αὐλῆς, τὰ δὲ παράθυρα συνίσταντο ἐκ τεσσάρων μικρῶν ῥυπαρῶν ὕαλων, αἱ ὁποῖαι ἂν ἦσαν τεθραυσμέναι ἐποικίλλοντο διὰ ῥυπαρῶν ῥακῶν ἢ χάρτου.

Ἐντὸς ἐνὸς τῶν ὑπογείων τούτων δωματίων ὁ Δικ Νάσω ἐγεννήθη, καὶ ἔξει μέχρι τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Πῶς ἔζησε, πῶς ἐτρέφη, καὶ πῶς ἐνεδύθη, δύσκολον θὰ ἦτο νὰ φαντασθῇ τις. Ἡ μήτηρ του ἦν ἐπιδεξία γυνὴ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς νεότητος αὐτῆς, κερδαίνουσα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὡς ὑπηρετίς ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ μικρομποροῦ τινος. Ἀλλ' ἐνομφεῦθη ἄνθρωπον ὅστις δὲν ἦτο ἐγκρατῆς, καὶ ὅστις ἐπομένως ἀπώλεσε πᾶσαν σταθερὰν ἐργασίαν καὶ κατέπιπτεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕωσθευ καθήνησε ῥακοσυλλέκτης, περιφερόμενος νὰ συλλέγῃ ἐνδύματα, ὅσα, καὶ ὅσα ἄλλα ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν. Ἡ ἐργασία αὕτη δὲν ἦτον ἀπρόσοδος, ἀλλ' ὁ Νάσω ἐδάπανα πολλὰ εἰς τὸν πότον, καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ περιπεσοῦσα εἰς τὰς αὐτὰς κακὰς ἐξεις, ἐφύλαττε τοσοῦτον ὀλίγα ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τοῦ συζύγου τῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκίας, ὥστε σπανίως ἐφαγον ἥρεμον ἄρτον, ἀλλ' ἐφιλονεῖκου οἰκτρῶς, καταντώντες ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐτι μᾶλλον ἀκρατεῖς.

Τοιαύτη ἡ οἰκία ἐν ἣ ὁ μικρὸς Δικ ἀνετρέφη, εὐτυχῶς ἦτο τὸ μόνον τέκνον· ἀλλ' ὁ πατήρ του ὀλίγον εἰς αὐτὸν προσεῖχε. Ἡ μήτηρ του ἠγάπα μὲν αὐτὸν, ἀλλὰ οὐδεμίαν ἐκ τούτου προήρχετο ὠφέλεια ἐνεκα τῆς τῶν φρενῶν ἀστασίας αὐτῆς. Ὁ παῖς σπα-

χριστιανὸς καὶ καθίσταται πολῦτιμος καὶ ἱερά εἰς τοὺς ποτὲ βαρβάρους.

ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ἡ ἀνασκαφὴ τῶν Μυκηναίων πέντε τάφων ἡ ὑπὸ τοῦ Δρος Σχλίεμαν ἐπιτελεσθεῖσα καὶ ἡ εἰς φῶς προέλευσις τοσοῦτων πολυτίμων διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀντικειμένων ἡγειραν νέον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἀνδρῶς ἤδη γνωστοῦ γενομένου διὰ ποικίλων εἰς τὴν ἐπιστήμην ὑπηρεσιῶν. Παρατιθέμενοι σήμερον τὰς εἰκόνας τριῶν ἐκ τῶν πολυτίμων εἰδῶν τῶν παρ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντων ἐν Μυκῆναις, προστίθεμεν καὶ περιγραφὴν σύντομον αὐτῶν.

Τὸ μεγαλοπρεπὲς χρυσοῦν διάδημα εὐρέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνὸς σκελετοῦ· ἔχει μῆκος 625 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου καὶ ἀπλῶς καλύπτεται διὰ κοσμημάτων παρεμφερῶν πρὸς ἀσπίδας ἐν μικρογραφίᾳ. Τὰ κοσμήματα προέχουσιν ἐν ἀναγλύφῳ, τοῦτο δὲ παρέχει εἰς τὸ ὄλον ὄψιν ἐξαιρετικοῦ πλοῦτου. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐξάνει ἐτι μᾶλλον διὰ τῶν τριάκοντα ἐξ μεγάλων φύλλων, ὁμοίων φερόντων κοσμημάτων.

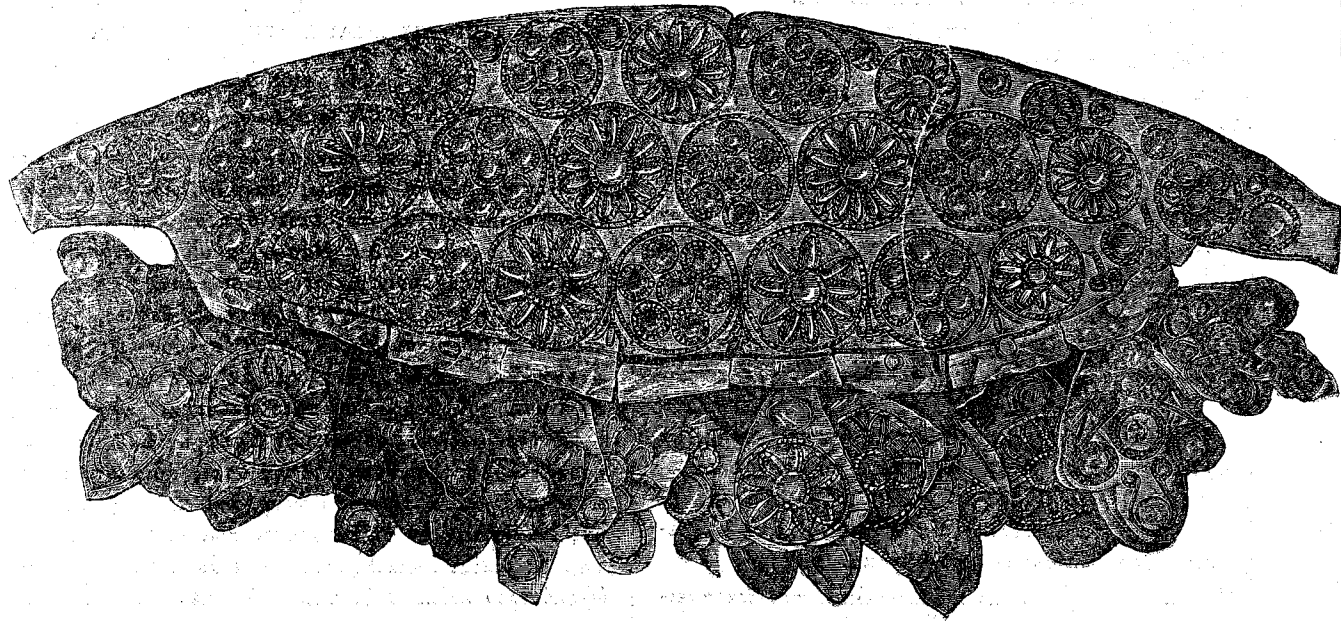
Ὁ σκελετὸς φέρων ἐπὶ τοῦ προσώπου τὴν παρατειθεμένην ὀλόχρυσον προσωπίδα εὐρέθη ἐν τῷ πρώτῳ τάφῳ δὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ἴχνος τριχῶν ἢ γενείου, ἀλλὰ τὸ στόμα ἔφερε 32 ὠραίους ὀδόντας. Ἐξετάσεως δὲ γενομένης τῶν ὀδόντων τούτων, οἱ ἰατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον δὲν θὰ εἶχε ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν ἡλικίαν ὅταν ἀπέθανεν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρῶμα, τὸ σῶμα αὐτοῦ ὁμοιάζε πολὺ πρὸς αἰγυπτιακὴν μορφήν· τὸ μέτωπον ἐκοσμεῖτο διὰ φύλλου χρυσοῦ στρογγύλου, ἐν φύλλον μεγαλύτερον ἦτον ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ὀφθαλμοῦ, ἕτερον ἐπὶ τοῦ στήθους, ὑποκάτωθι δὲ μέγα χρυσοῦν ἐμπλαστρον ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ δεξιῦ μηροῦ.

Ὁ Βοζιδάρ Πέτροβιτς, εἶναι συγγενὴς τοῦ πρίγγηπος Νικολάου ἢ πρόεδρος τῆς μαυροβουνιωτικῆς γερουσίας, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1844, ἀνατραφεὶς ἐν Παρισίοις. Διορισθεὶς πρόεδρος τῆς γερουσίας ἐν ἔτει 1868, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἐκ Γαλλίας, ἐξεπλήρωσε πολλὰς διπλωματικὰς ἀποστολάς εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς αὐλάς, πρὸ τῶν τελευταίων γεγονότων, ἰδίᾳ ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ, εἶναι δὲ ἐξάδελφος τοῦ ἀρτίως κομισάντος τὸ πρὸς τὸν ἡμέτερον βασιλέα παράσημον τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου.

Ὅτε ἐκνήρυθη ὁ πόλεμος, ἐκλήθη εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ μαυροβουνιωτικοῦ στρατοῦ τοῦ πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀλβανίας ἐνεργούντος. Τότε ἤρατο τὴν νίκην τῆς Φουτίνας καὶ ἐκυρίευσεν τὸ φρούριον τοῦ Μεδοῦρ, ἀφῶυ κατετρόπωσε τὸν Δερβίς πασσάν ἐν Πρικιάτς. Ὁ κ. Πέτροβιτς καὶ τοῖ ἡλικίας τριάκοντα τεσσάρων ἐτῶν εἶναι ἐν τῶν νοσημονεστέρων προσώπων τοῦ τόπου του.

νίως ἔγνω πραγματικῆν πείναν, διότι πάντοτε εὐρί-
σκετό τι ἐν τῷ τριγώνῳ ἔρμαριῳ πρὸς ὃ ἐλευθέρως
ἐπλησιάζαν, οὐδὲ πολλάκις ἐλάμβανεν τρυφεροὺς λό-

σοντο μεταξὺ τῶν θορυβοειδέστερων καὶ ἀτακτοτέρων
κνίκων τῆς αὐλῆς τοῦ Ῥόαν, καὶ τοὶ δὲ πότος ἐ-
νοήταί τε καὶ καθίστα αὐτοῦ, πρὸς οὐδὲν χρῆσιμους

Ἀρχαιότητες Μηκωνῶν (ἴδε σελ. 51.)

γους καὶ κτυπήματα τὰ ὁποῖα τόσον συχνάκις εἶσιν
δὲ κληρὸς τῶν ἀτυχῶν παίδων πῶν μεθυσκάντων γο-
νίων. Οὐτε ὁ Νάσων οὔτε ἡ σύζυγος αὐτοῦ κατετά-

συχνάκις ἐπὶ δλοκλήρους ἡμέρας, ἰδίᾳ ὅτε ὁ Νάσων
ἔτρεπε τὸν μέγαν πλήρη ῥακῶν σάκκον αὐτοῦ εἰς
χρήματα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν φευκρότητα, καὶ
τὴν γενικὴν καχεξίαν τῆς κατοικίας των, θὰ ἐκέρ-
δαινον τὸ πρῶτον βραβεῖον ἐὰν τοιοῦτο προσεφέρετο
διὰ τὸ ἀθλιέστερον δωμάτιον. Ὁ Δικ ἦτο παραδόξον
μικρὸν πλάσμα ἔχων φαιδρότατον τὸ πρόσωπον. Ἐ-
νεδύετο ἐξ δλοκλήρου ἐκ τοῦ σάκκου τῶν ῥακῶν τὰ
ὁποῖα συνέλεγεν ὁ πατήρ του. Ὁ Νάσων εἶχε τρεῖς
τοιούτους σάκκους, οἵτινες ἐκρέμαντο ἐκ τριῶν καρ-
φίων ἐν τῷ ὑπογίῳ δωματίῳ. Ὁ εἷς ἦτο κυανοῦς,

ἐκ στερεοῦ ὑφάσματος κατασκευασμένος, διὰ ν' ἀπο-
θέτη ἐντὸς αὐτοῦ παλαιὰ ἐνδύματα· ὁ δεύτερος, ἐκ
στερεοῦ καννάβου, ἦτο διὰ τὰ κονικλοδέσματα, καὶ
ὁ τρίτος δι' ὄστᾳ. Ἐκ τοῦ κυανοῦ σάκκου συνήθως
προήρχοντο ἐπανωφόρια ὅλως καινούργη ἢ καλῶς ἐ-
πιδιωρθωμένα· τὰ τελευταῖα ταῦτα πάντοτε ἐπιπταν-
εἰς τὴν μερίδα τοῦ Δικ, διότι τὰ πρῶτα μετετρέπον-
το εἰς μετρητὰ. Ὡς πρὸς τὴν ἀρμογὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ
σώματος, τοῦτο δὲν ἐθεωρεῖτο σημαντικὸν ἀρκεῖ νὰ
ἡδύνατο ὁ Δικ νὰ εἰσέρχεται ἐντὸς αὐτῶν, πολλάκις
δὲ συνέβαιεν ὁ μικρὸς παῖς σχεδὸν νὰ σκάζη ἐν αὐ-

ραμονεύων ἐντὸς τῶν παραθύρων τῶν ὀπωροπωλείων,
ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔβλεπεν ἑλκυστικούς σωρούς πορ-
τοκαλλίων, ἐξ ὧν ἐνίοτε ἐξάγων ἡμίσειαν πέναν ἐκ
τοῦ θυλακίου τοῦ ἡγόραζε ἐν ἐκ τῶν μικροτέρων καὶ
δξυνοτέρων.

Ἄλλὰ τὸ μέγιστον θέλημα τοῦ βίου τοῦ Δικ
ἦτο νὰ πηγαίη εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Covent Garden
νὰ θεωρῇ τὰ ἄνθη διὰ τὰ ὁποῖα εἶχε μεγίστην ἀγά-
πην. Διετέλει ἐν πλήρει ἐκστάσει τέρψεως ὅτε πρῶ-
τον ἐπῆγεν ἐκεῖ μετ' ἄλλων παίδων, οἵτινες ὡς αὐ-
τὸς οὐδὲν εἶχον νὰ πράξωσιν ἢ νὰ περιφέρωνται εἰς

Ὁ ΒΟΖΙΑΡ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

τὰς ἐκ τῆς στενότητος, ἄλλοτε δὲ ἐφαινότο ὡς περι-
πατῶν ἀναρτιστὴρ φορεμάτων ἔχων ταῦτα χαλαρῶς
ἀνηρτημένα ἐπ' αὐτοῦ. Ἀδιαφορὸν ἦτο διὰ τὸν Δικ
ἐὰν ἦσαν στενὰ ἢ πλατέα, οἱ στιλπνοὶ ὀφθαλμοὶ του
καὶ αἱ οὐλαὶ τρίχες ἦσαν τὰ ἐπισύροντα τὰ βλέμματα
τῶν ἀνθρώπων. Ὁ βίος τοῦ Δικ ἐπὶ τὰ πρῶτα ὀλίγα
ἔτη ἦτον λίαν ἐλεύθερος καὶ ἄνετος· ἐπεδίδοτο εἰς
ὅλας τὰς παιδικὰς τῆς ἡλικίας του παίζων ὅτε μὲν τὸ
τόπι ὅτε δὲ ἕτερον τῶν πολλῶν τῶν παίδων παιγνι-
δίων, ἄλλοτε δὲ περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ πα-

τὰς ὁδοῦς. Ὅσα ἐκεῖνοι ἐθεώρουν μετ' ἀδιαφορίας, ὁ
Δικ ἔβλεπε μετὰ τέρψεως, ἔκτοτε δὲ σταθερῶς ἐπῆ-
γαιεν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπερ δὲν ἀπείχε πολὺ ἀπὸ
τῆς αὐλῆς τοῦ Ῥόαν. Ἦτο ἐκεῖ τόσον συχνά ὥστε ἡ
ἐμφάνισις αὐτοῦ κατέστη συνήθης εἰς τοὺς ἐμπόρους,
οἵτινες πολλάκις μετεχειρίζοντο αὐτὸν νὰ κάμνη θε-
λήματα ἢ μικρὰς ἐργασίας δι' αὐτοὺς ἀνταμοιβόντες
αὐτὸν δι' ἐνὸς μήλου ἢ πορτογαλλίου, ἢ ἐὰν ἦτο πρὸς
τὸ ἐσπέρας, καὶ δι' ἀνθοδέσμης ἥτις ἤρχιζε νὰ μα-
ραίνηται. Οὐδὲν νῦν χαρίσται αὐτὸν τοσοῦτον ἢ νὰ

χώρησιν αὐτοῦ ἀνακύψας ὁ Σβήφτ ἐκ τῶν βιβλίων καὶ παρατηρήσας τὴν ἀμέλειαν τῆς ὑπηρετρίας, διέταξεν ἀμέσως τὸν ὑπηρετὴν του, νὰ προσθάσῃ αὐτὴν καὶ νὰ τὴν προσκαλέσῃ ἀμέσως νὰ ἐπανεέλθῃ. Ἡ πτωχὴ νεάνις ὑπήκουσε καὶ προσεληθοῦσα ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτῆς τὸν ἠρώτησε εἰς τί εἶχε πταίση καὶ τί ἐπεθύμει ὁ κύριός της; Μόνον κλείσει τὴν θύραν ἀπεκρίθη ὁ Σβήφτ, καὶ ἀκολούθως ἐξακολούθει τὸ ταξιδίδιον σου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατὰ τὴν στατιστικὴν τῶν γεννήσεων, θανάτων καὶ γάμων ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὸ ἔτος 1877, ἀρτίως δημοσιευθεῖσαν, σύνολος ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἀνῆλθεν εἰς 944,500, ὁ δὲ τῶν θανάτων εἰς 801,900. Αἱ γεννήσεις ὄθεν ὑπερτεροῦσι τῶν θανάτων κατὰ 142,600. Ἐν ἔτει 1876 ἡ ὑπερτέρησις ἦν κατὰ 132,600 ὥστε ὑπάρχει μεγάλη βελτίωσις κατὰ τὸ 1877. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ 1875 ἡ αὔξησις ἦν μόνον 105,900 ἡ διαφορά φαίνεται συστηματικῶς βαίνουσα ἐπὶ τὰ κρείττω. Οἱ γάμοι ὅμως ἠλαττώθησαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔτη, σταθερῶς δὲ οὕτω γίνεται ἀπὸ τοῦ 1872, ὅτε ἠριθμοῦντο εἰς 352,700. Τὸ 1876 βαθμηδὸν ἠλαττώθησαν εἰς 291,900 καὶ τὸ 1877 εἰς 279,000. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας εἰς μείζονα ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι εἰς ἰσχυρὸς λόγος παραγωγῶν τὴν τάσιν ταύτην. Ἡ βιομηχανικὴ στενοχωρία καὶ ἡ φυλοξήρη συνετέλεσάν πως καὶ αὐταί.

* * Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας διὰ τὸ ἔτος 1879—80 ἀνέρχεται εἰς 10,586,894 λίρας στερλ. Οἱ ἐν τῇ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς κυβερνήσεως ἀσχολούμενοι ἀνέρχονται εἰς 30,887 ἄνδρας.

* * Ὁ μισθὸς τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ἀνέρχεται εἰς 600,000 φρ. κατ' ἔτος, πρὸς τούτοις ἔχει 60,000 φρ. δι' ἐξοδα τραπέζης καὶ 120,000 δι' ἐξοδα γραφείου.

* * Εἰ καὶ, χάριν ἀπογραφικῆς ἀκριβείας, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ εἰσαγωγή ἐν Ἑλλάδι τῆς κλωστικῆς βιομηχανίας τοῦ βάμβακος δύνανται ν' ἀναχθῇ μέχρι τοῦ ἔτους 1846, ὅτε ἐσυστήθη ἐν Πάτραις τὸ πρῶτον κλωστήριον, ἀλλ' ἡ ἐγκατάστασις αὐτῆς ἔσχε κυρίως ἀφορμὴν τῆς ἐπέκτασιν παρ' ἡμῖν τῆς καλλιέργειας τοῦ βάμβακος ἣν, ἐπροκάλεσεν ἡ ἐν Εὐρώπῃ μεγάλη ζήτησις αὐτοῦ καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἐπελθοῦσα κρίσις (1861—1867) εἰς τὰ τοῦ βάμβακος κλωστικὰ καὶ ὑφαντικὰ ἐργοστάσια καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ, κρίσις ἣτις ἦτο ἀμεσον ἀποτέλεσμα τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἐμφυλίου πολέμου ὡς ἐκ τοῦ ὁποῦ οὐ μόνον ἐντελῶς σχεδὸν διεκόπη ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος ἐν ταῖς μεσημβριναῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπηγορεύθη ἡ ἐξαγωγή τοῦ ἐν ταῖς ἀποθῆκαις αὐτῶν ὑπάρχοντος.

* * Ἐκκοκιστικὰ καταστήματα τοῦ βάμβακος ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι 12, ἐξ ὧν 9 ὑδροκίνητα ἐν Λεβαδείᾳ συγκεντροῦντα δυνάμιν ἵππων 102 καὶ ὑπηρετούμενα ὑπὸ 16 ἐργατῶν.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἐκκοκιστήριον εἶναι τὸ ἐν Πειραιεὶ συστήθην τὸ 1862, ἀτμοκίνητον δυνάμειος ἵππων 15, μετ' αὐτὸ εἶναι τὸ ἐν Στυλίδι τὸ ἔτος 1869 συστήθην δυνάμειος ἵππων 30 καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ κατόπιν προστετέθησαν, τμημα κλωστήριον, ἀλευρομύλου, ἀρτοποιεῖον καὶ μηχανουργεῖον, κινούμενα ἅπαντα διὰ τῆς αὐτῆς μηχανῆς. Ἐπίσης ὑπάρχει καὶ ἐν Λαμῖᾳ ἀτμοκίνητον ἐκκοκιστήριον δυνάμειος ἵππων 12, συστήθην τὸ 1874. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ τρία ἀτμοκίνητα ἐκκοκιστήρια ἀσχολουμένων ἐργατῶν ἀνέρχεται εἰς 67.

* * Οἱ ἐν ταῖς μεσημβριναῖς Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς ἀποθανόντες ἐκ τοῦ κητρίνου πυρετοῦ τοῦ πρὸ ἑξ μηνῶν ἐπισκήψαντος ἀνέρχεται εἰς 15,000. Ἡ δὲ ἐκ τοῦ ἐμπορίου ζῆμια εἰς 175—200,000,000 δολλάρια.

ΑΙΝΙΓΜΑ Β'.

Ὅνομα καὶ πρᾶγμα.
Εἶμαι τι γλυκὺ
Ὅπως εἰς τὴν γῆσιν,
Κ' εἰς τὴν ἀκοή. . .
Δύω μέλη ἔχω,
Εἶναι δὲ γλυκεῖς,
Καὶ τὰ δύο ἐπίσης,
Τόνοι μουσικῆς.
Ἐν δὲ τῶν εἶμαι
κάλιστον ποτόν,
Θρεπτικῆς οὐσίας,
Πάντοτε μεστόν.

Δ. Ρ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀθηναϊδος προσφέρει ΔΩΡΕΑΝ

Α'. ΜΗΧΑΝΗΝ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΟΝ «Χάου» μεθ' ὅλων αὐτῆς τῶν παραρτημάτων καινουργῆ, ἐκ τοῦ Καταστήματος Δ. Κωνσταντίνου καὶ Σας δι' 100 νέους συνδρομητάς.

Β'. ΕΤΕΡΑΝ ΜΗΧΑΝΗΝ ΡΑΠΤΙΚΗΣ «Express» διὰ 70 νέους συνδρομητάς, ἐπίσης καινουργῆ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ Καταστήματος.

Γ'. ΩΡΑΙΑΝ κεχρωματισμένην μεγαλοπρεπῆ εἰκόνα ἔχουσαν κεχρυσωμένην καὶ πολυτελῆ κορωνίδα ἀξίας δρ. 80, διὰ 50 νέους συνδρομητάς.

Δ'. Τὰς «Φιλοσοφικὰς Μελέτας περὶ Χριστιανισμοῦ» (Βράβια) εἰς 3 τόμους, διὰ 30 συνδρομητάς.

Ε'. Τὰ «Εὐρισκόμενα τοῦ Σολωμοῦ» ἢ ἓνα τόμον «Ἐρμηνείας τῶν Εὐαγγελίων», διὰ 10 νέους συνδρομητάς.

 Εἰς οὐδένα ἀποστέλλεται τὸ φύλλον **ΑΝΕΥ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΗΣ** τῆς συνδρομῆς.

Τὰ ΔΩΡΑ δίδονται ἅμα τῇ παραλαβῇ τῶν συνδρομῶν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἀθηναϊδος ἀριθ. 261 ὁδὸς Ἐρμοῦ.

Διδάσκαλος τῆς καλλιγραφίας μαθητῆς τῆς δευτέρας τάξεως τοῦ Διδασκαλείου ζητεῖ ἰδιαιτέρας παραδόσεις ἢ καὶ θέσιν οἰκαδιδασκάλου. Διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.